

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

XX. De viris Doctis, qui Eichstadij claruerunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

potissimum Martinus à Schauumberg, Ioannes Conradus à Gemmingen, & qui hac ætate thronum S. Wilibaldi insidet, Reuerendissimus & Illustrissimus Presul & Princeps Ioannes Christophorus à VVesterstetten. Et quamuis mons ille totus Saxosus, fermè dixeram, Saxeus sit, ita tamē arte & industria excultus est, vt hortos amoenissimos, & in hortis omnis generis exoticos fructus, flores, plantas non desideres, vt non immeritò eximius poëta & Medicus Philippus Menzelius, Ioannem Conradum Episcopum alloquens cecinerit.

*Ingeniine tui felix pradiuit is vber
Ignorare potest, si quis saxa aspera dumis
Et Bilibaldiaci iuga verticis, alba pruinis
Respiciens penè assiduus, miretur agrestem,
Te subigente, loci genium mutasse, tuoq;
Dadaleo cultu, nunc ferre, quod India mittit,
Alcinoi supraq; hortos, Pesti q; roseta.*

In Arce sacellum Aulicum erat, sacra supellectile valde opulentum, quod non ita pridem cum parte quadam Arcis deiectum est, vt capacius, amplius & augustius resurgat.

CAPVT XX.

*De viris doctis, qui Aichstadij
claruerunt.*

Non dubito, fuisse semper aliquos Aichstadij præstanti doctrina Theologica vel Iuridica viros, maximè cum superioribus sæculis illi etiam ab Episcopali tiara non excluderentur, qui ingenium seueriorum disciplinarum cultu perpoliissent; & titulis quoque ac honoribus Academicis insigniti essent.

k

essent.

essent. Quare in Catalogo Episcoporum Eystetten-
sium non vnum Doctorem inuenies. Mihi tamen vel
omnes, vel certè plerique ignoti sunt; quibus mea
ignorantia, & ex hac profectum silentium, nihil præ-
iudicabit, nec quidquam de gloria, quam meren-
tur, decerpit. Duo ex illis, qui Illustrissimi Martini à
Sohauumberg Episcopatum antecesserūt, instar om-
nium erunt; Ioannes Cochlæus, Canonicus aliquan-
do chori Willibaldini, & Kilianus Leib, Prior Reb-
dorffensis, quorum prior tot libris totq; pugnis coa-
tra hereticos cominus & eminus initis tam illustris est,
vt etiam obscurissimum quemq; locum sua luce col-
lustrare, & depulsis tenebris lucidum efficere possit.
Quis enim Christiani orbis angulus est, quò Cochlæi
nomen non penetrauerit? Alter verò trium lingua-
rum Latinæ, Hebraicæ & Græcæ peritissimus, multa
in tunc exsurgentem & inualefcentem Lutheranam
sectam scripsit, etiam vernacula lingua; quorum non-
nulla in lucem deprompta sunt; alia, & quidam po-
tiora, seruantur adhuc manuscripta partim Rebdorf-
fij in Monasterio, partim in Bibliotheca Episcopali,
digna sanè, quæ aliquando publici iuris fiant.

Jacobus Gengerus Medicinæ Doctor, & Physi-
cus Eystettensis erudicum Commentarium de *Peste*
edidit, & Episcopo Mauricio anno M.D.XLVII. in-
scripsit.

Cum Illustrissimus Præsul Martinus statim post
absolutum Concilium Tridentinum, conuenienter
Decreto sess. 23. cap. 18. de Reformat. sua in ciuitate
Eystettensi, Seminarium Clericorum erexisset, adie-
ctis scholis tam humanioris, quam seuerioris illius
Philosophicæ & Theologicæ literaturæ, nõ defuerūt,
viri

virī docti, qui insigni Principis optimi liberalitate invitati, in Willibaldino Seminario seu Collegio profectendi munus expeterent, & susciperent; quos inter fuit *Rudolphus Klenckius*, Saxo, Doctor Theologus L.L. Licentiatus, primus Præses & Professor Collegij Willibaldini. Quo in munere cū aliquot annos posuisset, Ingolstadium ad professionem Theologicam reuersus est. Dico, *reuersus*, quia etiam priusquam Eychstadium migraret, in Academia Ingolstadiensi Theologiae Professor fuerat.

Huic adde Adamum Ort, Theologiae Doctorem, postea Canonicum, & tandem Præpositum Ecclesiae cathedralis Ratisbonensis. Nec omittendus *Petrus Steuartius*, qui pluribus annis docendo & Præsidis munus obeundo Collegium hoc illustrauit, donec anno Domini M. D. L. X. X. I. V. Ingolstadium ad geminam cathedram, Mauricianam scilicet & Academicam, vocatus est, post aliquot annos Academiae itidem Procancelarius constitutus.

Huc spectatiore suo *Laurentius Eiszephius* Doctor Theologus & Professor in Academia Ingolstadiensi, simulq; Parochus Marianus, vir excellenti eruditione, & facundia in dicendo ex superiore loco ad populum: qui Suffraganeus seu Proëpiscopus Eystertensis creatus, simul etiam docendi in Willibaldino Seminario prouinciam suscepit.

Accedat tandem *Robertus Turnerus*, vir disertissimus, qui cū in Academia Ingolstadiensi iam Doctor Theologiae, & maiori pulpito idoneus, Rhetoricam, Ethicam, & quæstiones ad Christiani hominis officium pertinentes, seu *Casus Conscientiae* explicasset, Eychstadium concessit gratus Reuerendissimo Dño

Martino Episcopo; vbi tam Professoris quàm Præsidi officio aliquot annis gnauiter ac industriè functus est.

Post *Turneri* discessum Seminarium indies magis & numero auditorum, & Professorum claritate decrescere cœpit: & vbi antea Theologia tam controuersa quàm practica, & philosophicus cursus accuratè explanabantur, res ad humaniores literas redacta est, exclusis illis sublimioribus, in quarum cognitione tantum momenti positum esse omnes nouimus. Sed & istæ ægrè admodum se tuebantur. Quocirca Reuerendissimus & Illustrissimus Præsul & Princeps *Ioannes Christophorus à VVesterstetten*, velabenti Seminario & Gymnasio subueniret, Societatem Iesu aduocandam curauit, eiq̃ue Collegium Willibaldinum cum schola tradidit, non ignarus Societatem ita comparatam esse, vt alios aliis Magistris & Præceptoribus substituatur, absq; vllò periculo vel timore penuriæ vel defectus, ex quo fit interdum, vt dum quæritur aptus, nec inuenitur, multum temporis effluat vacantibus scholis, non sine iuuentutis detrimento. Iam Societas more sibi consueto politiores literas, etiam illas, quæ ad oratoriam facultatem pertinent, tradere ingressa est, adiuncta itidem lectione *Casuum Conscientiæ* pro clericis. Bona spe sumus fore, vt gymnasio antiquum decus cum fanore restituatur, optimiq̃ue principis expectationi cumulatè satisfiat.

Ante *D. Eiszephium* Proëpiscopi munere functus est *D. Wolfgangus Hollius* SS. Theologiæ Doctor, Ecclesiæ cathedralis concionator, & Collegij Willibaldini Professor, qui anno Dñi M. D. L. XXV. duas conciones de *Indulgentiis & Iubilæo* vernacula lingua

gua publicavit, vt & postero anno quinque alias de venerabili Eucharistia Sacramento, vbi doctè, acuratè & neruosè, rem contra hæreticos gerit, refutatis eorum commentis & pseudologiis. Dicitur etiam alia euulgasse.

Degit hoc ipso tempore Eychstadij in spiritualibus Illustrissimi Præsulis Vicarius & ad S. Willibaldū Canonicus, Dominus *Adamus Gerich*, SS. Theologiæ Doctor, eiusdemq; antea in Academia Ingolstadiensi Professor, vir in Theologicis eximiè eruditus, qui reformatandis cleri moribus & diuino cultui per diocesis propagandæ impigrè insistit. Deus tam benè & tam laudabiliter cœptis clementer aspiret.

CAPVT XXI.

De Cancellariatu Academia Ingolstadiensis, quo Episcopi Eystettenses perpetuò funguntur. Et de iuramentis quibusdam Academicis.

 Lim apud Catholicos, cum Academia nouæ instituerentur, semper simul Illustri alicui personæ munus Cancellarij ab Academia conditore cum Pontificis Maximi assensu demãdabatur. Hinc Academia Viennensis Cancellarium agit Præpositus Templi cathedralis seu omnium Sanctorum Tubingensis, Præpositus S. Georgij. Heidelbergensis, Præpositus S. Spiritus. Friburgensis, & Basileensis, Episcopus Basileensis. Lipsiensis, Episcopus Merseburgensis. Francofordiensis ad Oderam, Episcopus Brandeburgensis. Oxoniensis in Anglia, Archiepiscopus

k 3

Ebor-